

hr. Kamal Qureshi. Og så må jeg sige: Det gør jeg ikke.

Hr. Søren Søndergaard er ked af, at vi ikke har diskuteret ændringsforslagene. Jamen vi har jo argumenteret for lovforslagets indhold i bemærkningerne. Og når hr. Søren Søndergaard så stiller ændringsforslag om, at noget af det skal være, som det var tilforn, skal vi altså ikke argumentere én gang til. Det er jo velbegrundet set fra regeringspartiernes synspunkt, at lovforslaget er ændret. Så det bliver altså ikke anderledes.

Så mener hr. Søren Søndergaard, at vi pålægger andre lande noget. Så må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at Venstre er meget optaget af at få fælles regler i EU på dette område, men jeg har ikke hidtil sporet nogen særlig hjælp fra hr. Søren Søndergaard.

Så vil jeg da meget gerne svare hr. Jann Sjurzen, men jeg betragtede det mest som en henvendelse til regeringen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Fru Birthe Rønn Hornbech kritiserer oppositionen for ikke at have henvendt sig til fru Birthe Rønn Hornbech i forbindelse med forhandlingerne om udlændingepakken. Det må jeg sige! Selv om fru Birthe Rønn Hornbech opfatter sig selv som en slags viceminister på så at sige alle områder og såmænd også godt kunne fylde pladsen ud, er det stadig sådan, at man normalt henvender sig til ministeren, hvis man vil forhandle, eller også henvender ministeren sig.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kamal Qureshi for tredje gang og derefter hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg undskylder, hvis jeg har misforstået det. Hvis fru Birthe Rønn Hornbechs oplæg lægger op til, at man vil lave ændringerne i det lovforslag, vi skal til at vedtage meget snart, vil jeg meget gerne stoppe med at læse op fra listen. Men jeg forstod, at det var integrationsloven, vi snakkede om.

Når jeg siger, at jeg gerne vil gå videre, er det jo, fordi den eksisterende lov rammer de her mennesker. Jeg har fået at vide af deres foreningsrepræsentation, at jeg på et eller andet plan skal gøre opmærksom på de her personer. Derfor vil jeg gerne tage den næste på listen,

som er en hr. Torben Estermann, som har forelsket sig i en pige fra Afrika. Han er også dansk statsborger og bosat i Danmark og burde på alle måder have ret til at slå sig ned i sit eget land, uanset til hvilken persons fordel hans forelskelse er faldet ud. Han vil ikke kunne bosætte sig i det her land, hvis lovforslaget bliver vedtaget, hvad det selvfølgelig gør, fordi der er et flertal i Tinget for det.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først og fremmest vil jeg godt bede fru Birthe Rønn Hornbech gøre opmærksom på, hvor i bemærkningerne til lovforslaget argumentationen for det forslag ligger. Det kan fru Birthe Rønn Hornbech gøre på to sekunder, så det vil formentlig ikke være noget problem for fru Birthe Rønn Hornbech.

Det lovforslag, vi behandler her, indebærer altså, at efter at vi har afvist, at vi vil give folk, der har et asylbehov, ret til at få asyl i Danmark, selv om de har nær tilknytning til Danmark, at vi fastholder en paragraf, der hedder:

Opholdstilladelse kan nægtes »... på grund af længerevarende ophold, derboende nære slægtninge eller andre tilsvarende forhold har nærmere tilknytning til et andet land, hvor udlændingen må antages at kunne opnå beskyttelse.«

Det vil sige, at hvis en udlænding har en nærmere tilknytning til et andet land, kan vi fra dansk side sige: Søg derovre, prøv at søge derovre. Men hvis der kommer en udlænding og siger: Jeg har tæt tilknytning til Danmark, jeg vil godt søge, og jeg er i udlandet, jeg vil godt søge, så siger vi, at det kan vedkommende ikke få lov til. Er det ikke en selvmodsigelse?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, sagt til hr. Søren Søndergaard, det er ikke nogen selvmodsigelse. Ambassadeansøgninger foregår i nærområderne, hvor der er andre muligheder for at søge tilflugt, f.eks. i FN's flygtningelejre.

Den anden situation, hr. Søren Søndergaard nævner, er den situation, hvor asylsøgeren befinder sig i Danmark. Jeg skal såmænd ikke lægge skjul på, at jeg gerne så, at vi i langt højere grad udnyttede reglerne om første asylland, end vi gør i dag. Men enhver vil kunne forstå, at man i hvert fald så skal søge beskyttelse der,